

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Sagsnr. 2015 - 7385

Dato: 15-09-2015

Under henvisning til Folketingets Social- og Indenrigsudvalgs brev af 20. august 2015 følger hermed social- og indenrigsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 37 (SOU alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 37:

”Kan det være rigtigt, at en afgørelse om ophævelse af kommunens afgørelse om anbringelsessted fra Ankestyrelsen ikke skal effektueres, hvis kommunen i mellemtiden har truffet en ny afgørelse om tvangsanbringelse i sagen? Hvilke rettigheder har en familie, hvis kommunen træffer en tvangsmæssig afgørelse om eksempelvis anbringelse på et opholdssted eller anbringelse på en sikret institution?”

Svar:

Der kan være tilfælde, hvor forholdene ændrer sig under en anbringelsessag, og der derfor træffes en ny kommunal afgørelse, mens en klage over en tidligere afgørelse stadig er under behandling ved Ankestyrelsen. Dette indebærer, at den oprindelige afgørelse, som borgeren har klaget over, bortfalder. Det indebærer dermed også, at eventuelt medhold i en klagesag vedr. den oprindelige afgørelse ikke kan få en realitetsvirkning.

Som eksempel kan nævnes en situation, hvor en kommune har truffet afgørelse om en bestemt social indsats over for et barn eller en ung, og hvor forældrene klager til Ankestyrelsen over afgørelsen. Hvis barnet eller den unges problemer efterfølgende forværres under Ankestyrelsens behandling af sagen, kan der være behov for, at der iværksættes en anden indsats over for barnet eller den unge.

I sådanne situationer kan kommunen træffe en ny afgørelse om støtte, og den oprindelige afgørelse vil dermed bortfalde. Forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, har derefter mulighed for at klage over den nye afgørelse, hvis de ikke er enige i den indsats, som iværksættes.

Jeg antager, at det er det fortrolige bilag SOU alm. del 23, som danner grundlag for spørgsmålet. Jeg skal derfor understrege, at jeg ikke har mulighed for at vurdere, hvorvidt der i den konkrete situation er tale om sådanne ændrede forhold, som kan begrunde, at der er truffet en ny afgørelse. Jeg kan endvidere oplyse, at Ankestyrelsen altid inddrager alle relevante nye oplysninger under behandlingen af en klagesag og herunder oplysninger om nyere afgørelser af betydning for den foreliggende sag.

I forhold til den del af spørgsmålet, som omhandler familiens rettigheder i forbindelse med tvangsmæssige afgørelser, kan jeg oplyse, at en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden forældrenes samtykke alene kan træffes i de tilfælde, hvor der er åbenbar risiko for, at barnets sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, jf. servicelovens § 58. Afgørelsen træffes af børn og ungeudvalget. Forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, har ret til gratis advokatbistand i forbindelse med tvangsmæssige afgørelser jf. servicelovens § 72.

Forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, kan indbringe børn og ungeudvalgets afgørelser for Ankestyrelsen efter reglerne i servicelovens § 168. Ankestyrelsen træffer endelig, administrativ afgørelse i sager om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke. Hvis afgørelsen her fastholdes, kan sagen indbringes for byretten efter reglerne i servicelovens § 169.

Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om valg af det konkrete anbringelsessted, eller flytning mellem anbringelsessted i overensstemmelse med barnets eller den unges handleplan. Kommunen skal altid vælge det anbringelsessted, der bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Kommunens afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen. Afgørelse om valg af anbringelsessted og ændring af anbringelsessted, har som udgangspunkt opsættende virkning, jf. retssikkerhedslovens § 72. Det betyder, at barnet eller den unge som hovedregel ikke kan flyttes, før Ankestyrelsen har behandlet klagen over afgørelsen.

Jeg kan desuden oplyse, at med den lov nr. 529 af 29. april 2015 (*Faglig støtte til netværksplejefamilier m.fl., ændring af afgørelseskompetence i sager om ændring af anbringelsessted samt nedsættelse af alder for samtykke i afgørelser om ændring af anbringelsessted m.v.*), som blev vedtaget enstemmigt i Folketinget i foråret, og som træder i kraft den 1. oktober 2015, skal børn og ungeudvalget fremover tage stilling til grundlaget for ændringen af anbringelsessted, når forældremyndighedsindehaveren eller barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, ikke samtykker hertil.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann